

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing*

Verordening (EG) nr. 542/1999 van de Commissie van 12 maart 1999 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 1

Verordening (EG) nr. 543/1999 van de Commissie van 12 maart 1999 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige, halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2564/98 3

Verordening (EG) nr. 544/1999 van de Commissie van 12 maart 1999 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige, halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2565/98 4

Verordening (EG) nr. 545/1999 van de Commissie van 12 maart 1999 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van langkorrelige volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2566/98 5

Verordening (EG) nr. 546/1999 van de Commissie van 12 maart 1999 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor rijst en breukrijst en schorsing van de afgifte van de uitvoercertificaten 6

★ **Verordening (EG) nr. 547/1999 van de Commissie van 12 maart 1999 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2802/95 tot indeling van bepaalde goederen in de gecombineerde nomenclatuur** 8

Verordening (EG) nr. 548/1999 van de Commissie van 12 maart 1999 tot vaststelling van de maximaankoopprijs en de hoeveelheden rundvlees die door de interventiebureaus worden aangekocht in het kader van de 219e deelinschrijving die overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1627/89 in het kader van de algemene interventie-maatregelen is gehouden 10

Verordening (EG) nr. 549/1999 van de Commissie van 12 maart 1999 tot schorsing van de boteraankopen in sommige lidstaten 11

Verordening (EG) nr. 550/1999 van de Commissie van 12 maart 1999 tot vaststelling van de maximaankoopprijs van boter voor de 235e inschrijving in het kader van de in Verordening (EEG) nr. 1589/87 bedoelde permanente inschrijving	12
Verordening (EG) nr. 551/1999 van de Commissie van 12 maart 1999 tot vaststelling van het maximumbedrag van de steun voor boterconcentraat voor de 199e bijzondere inschrijving die wordt gehouden in het kader van de permanente verkoop bij inschrijving als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 429/90	13
Verordening (EG) nr. 552/1999 van de Commissie van 12 maart 1999 tot vaststelling van de minimumverkoopprijzen voor boter en de maximumbedragen van de steun voor room, boter en boterconcentraat die gelden voor de 27e bijzondere inschrijving in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2571/97 bedoelde permanente openbare inschrijving.....	14
★ Richtlijn 1999/2/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 februari 1999 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake de behandeling van voedsel en voedselingrediënten met ioniserende straling	16
Verklaring van de Commissie	23
Verklaring van de Raad en de Commissie.....	23
★ Richtlijn 1999/3/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 februari 1999 inzake de vaststelling van een communautaire lijst van voedsel en voedselingrediënten die mogen worden behandeld met ioniserende straling	24
★ Richtlijn 1999/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 februari 1999 inzake extracten van koffie en extracten van cichorei	26

II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Commissie

1999/192/EGKS:

★ Besluit nr. 1/99 van het Gemengd Comité dat werd opgericht bij de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Republiek Turkije betreffende de handel in producten waarop het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal van toepassing is, van 23 februari 1999, betreffende de vaststelling van het reglement van orde van het Gemengd Comité EGKS-Turkije	30
--	----

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 542/1999 VAN DE COMMISSIE

van 12 maart 1999

tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie
van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen
van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met
name op artikel 4, lid 1,

Overwegende dat in Verordening (EG) nr. 3223/94 op
grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het
kader van de Uruguay-Ronde de criteria zijn vastgesteld
aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en
de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn
vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen
vaststelt;

Overwegende dat op grond van de bovenvermelde criteria
de forfaitaire invoerwaarden moeten worden vastgesteld
op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94
bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld
zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze veror-
dening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 13 maart 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 maart 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24. 12. 1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15. 7. 1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 12 maart 1999 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	70,2
	204	34,6
	624	149,5
	999	84,8
0707 00 05	068	130,2
	999	130,2
0709 10 00	220	148,0
	999	148,0
0709 90 70	052	113,4
	204	154,8
	999	134,1
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	62,1
	204	47,1
	212	48,0
	600	47,8
	624	52,0
	999	51,4
0805 30 10	052	43,9
	600	78,1
	999	61,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	88,4
	400	83,9
	404	66,9
	508	89,9
	512	90,8
	528	93,0
	720	95,2
	728	95,7
	999	88,0
	999	88,0
0808 20 50	052	134,4
	388	68,4
	400	49,7
	512	69,7
	528	70,3
	624	69,2
	999	76,9

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2317/97 van de Commissie (PB L 321 van 22. 11. 1997, blz. 19). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 543/1999 VAN DE COMMISSIE

van 12 maart 1999

tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige, half-langkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2564/98

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van
22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke
ordening van de rijstmarkt⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 2072/98⁽²⁾, en met name op artikel
13, lid 3,

Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 2564/98 van de
Commissie⁽³⁾ een inschrijving voor de vaststelling van de
restitutie bij uitvoer van rijst is opengesteld;

Overwegende dat, overeenkomstig artikel 5 van Verorde-
ning (EEG) nr. 584/75 van de Commissie⁽⁴⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 299/95⁽⁵⁾, de
Commissie volgens de procedure van artikel 22 van
Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de inge-
diende offertes kan besluiten een maximumrestitutie bij
uitvoer vast te stellen; dat bij deze vaststelling met name
rekening moet worden gehouden met de in artikel 13 van
Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria; dat

wordt toegewezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte
ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer;

Overwegende dat de toepassing van bovenbedoelde
criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken
rijst leidt tot vaststelling van de maximumrestitutie bij
uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige, half-
langkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst naar
bepaalde derde landen in het kader van de in Verorde-
ning (EG) nr. 2564/98 bedoelde inschrijving wordt op
grond van de van 8 tot en met 11 maart 1999 ingediende
offertes vastgesteld op 120,00 EUR per ton.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 13 maart 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 maart 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 329 van 30. 12. 1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 265 van 30. 9. 1998, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 320 van 28. 11. 1998, blz. 43.

⁽⁴⁾ PB L 61 van 7. 3. 1975, blz. 25.

⁽⁵⁾ PB L 35 van 15. 2. 1995, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 544/1999 VAN DE COMMISSIE**van 12 maart 1999****tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige, half-langkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2565/98**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van
22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke
ordening van de rijstmarkt⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 2072/98⁽²⁾, en met name op artikel
13, lid 3,

Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 2565/98 van de
Commissie⁽³⁾ een inschrijving voor de vaststelling van de
restitutie bij uitvoer van rijst is opengesteld;

Overwegende dat, overeenkomstig artikel 5 van Verorde-
ning (EEG) nr. 584/75 van de Commissie⁽⁴⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 299/95⁽⁵⁾, de
Commissie volgens de procedure van artikel 22 van
Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de inge-
diende offertes kan besluiten een maximumrestitutie bij
uitvoer vast te stellen; dat bij deze vaststelling met name
rekening moet worden gehouden met de in artikel 13 van
Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria; dat

wordt toegewezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte
ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer;

Overwegende dat de toepassing van bovenbedoelde
criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken
rijst leidt tot vaststelling van de maximumrestitutie bij
uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maat-
regelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige, half-
langkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst naar
bepaalde derde landen van Europa in het kader van de in
Verordening (EG) nr. 2565/98 bedoelde inschrijving
wordt op grond van de van 8 tot en met 11 maart 1999
ingediende offertes vastgesteld op 135,00 EUR per ton.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 13 maart 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 maart 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 329 van 30. 12. 1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 265 van 30. 9. 1998, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 320 van 28. 11. 1998, blz. 46.

⁽⁴⁾ PB L 61 van 7. 3. 1975, blz. 25.

⁽⁵⁾ PB L 35 van 15. 2. 1995, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 545/1999 VAN DE COMMISSIE**van 12 maart 1999****tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van langkorrelige volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2566/98**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van
22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke
ordering van de rijstmarkt ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening
(EG) nr. 2072/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 2566/98 van de
Commissie ⁽³⁾ een inschrijving voor de vaststelling van de
restitutie bij uitvoer van rijst is opengesteld;

Overwegende dat, overeenkomstig artikel 5 van Verorde-
ning (EEG) nr. 584/75 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, de
Commissie volgens de procedure van artikel 22 van
Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de inge-
diende offertes kan besluiten een maximumrestitutie bij
uitvoer vast te stellen; dat bij deze vaststelling met name
rekening moet worden gehouden met de in artikel 13 van
Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria; dat
wordt toegewezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte
ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer;

Overwegende dat de toepassing van bovenbedoelde
criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken
rijst leidt tot vaststelling van de maximumrestitutie bij
uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De maximumrestitutie bij uitvoer van langkorrelige
volwitte rijst van GN-code 1006 30 67 naar bepaalde
derde landen in het kader van de in Verordening (EG) nr.
2566/98 bedoelde inschrijving wordt op grond van de van
8 tot en met 11 maart 1999 ingediende offertes vastge-
steld op 322,00 EUR per ton.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 13 maart 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 maart 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 329 van 30. 12. 1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 265 van 30. 9. 1998, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 320 van 28. 11. 1998, blz. 49.

⁽⁴⁾ PB L 61 van 7. 3. 1975, blz. 25.

⁽⁵⁾ PB L 35 van 15. 2. 1995, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 546/1999 VAN DE COMMISSIE**van 12 maart 1999****tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor rijst en breukrijst en schorsing van de afgifte van de uitvoercertificaten**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2072/98⁽²⁾, inzonderheid op artikel 13, lid 3, tweede alinea, en lid 15,

Overwegende dat volgens artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt van de in artikel 1 van deze verordening bedoelde producten en de prijzen van deze producten in de Gemeenschap kan worden overbrugd door een restitutie bij uitvoer;

Overwegende dat, krachtens artikel 13, lid 4, van Verordening (EG) nr. 3072/95, de restituties moeten worden vastgesteld met inachtneming van de situatie en de vooruitzichten terzake van de beschikbare hoeveelheid rijst en breukrijst en van de prijzen hiervan op de markt van de Gemeenschap enerzijds en van de prijzen van rijst en breukrijst op de wereldmarkt anderzijds; dat het volgens dit artikel eveneens noodzakelijk is om op de rijstmarkt voor een evenwichtige situatie en een natuurlijke ontwikkeling van de prijzen en het handelsverkeer zorg te dragen en bovendien rekening te houden met het economische aspect van de voorgenomen uitvoer, met de wenselijkheid om verstoringen op de markt van de Gemeenschap te vermijden en met de limieten die voortvloeien uit overeenkomstig artikel 228 van het Verdrag gesloten overeenkomsten;

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 1361/76 van de Commissie⁽³⁾ is vastgesteld welke de maximumhoeveelheid breukrijst is die rijst, waarvoor de restitutie bij uitvoer is vastgesteld, mag bevatten, terwijl daarbij tevens het percentage is bepaald van de op deze restitutie toe te passen vermindering, voor het geval dat de hoeveelheid breukrijst welke de uitgevoerde rijst bevat deze maximumhoeveelheid overschrijdt;

Overwegende dat de uitvoer van een hoeveelheid van 2 595 t rijst naar bepaalde bestemmingen mogelijk is; dat daartoe de procedure van artikel 7, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1162/95 van de Commissie⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 444/98⁽⁵⁾, moet worden toegepast; dat daarmee bij de vaststelling van de restituties rekening moet worden gehouden;

Overwegende dat in artikel 13, lid 5, van Verordening (EG) nr. 3072/95 de specifieke criteria zijn bepaald waarmee bij de berekening van de restitutie bij uitvoer van rijst en breukrijst rekening moet worden gehouden;

Overwegende dat de situatie op de wereldmarkt en de specifieke eisen van sommige markten een differentiatie van de restitutie voor sommige producten al naar gelang van hun bestemming noodzakelijk kunnen maken;

Overwegende dat, teneinde rekening te houden met de bestaande vraag naar verpakte, langkorrelige rijst op bepaalde markten, moet worden voorzien in de vaststelling van een specifieke restitutie voor dat product;

Overwegende dat de restitutie minstens eenmaal per maand moet worden vastgesteld; dat de restitutie tussentijds kan worden gewijzigd;

Overwegende dat de toepassing van deze regelen op de huidige situatie van de rijstmarkt, en met name op de noteringen of prijzen van rijst en breukrijst in de Gemeenschap en op de wereldmarkt, voert tot het vaststellen van de bedragen van de restitutie, zoals vermeld in de bijlage bij deze verordening;

Overwegende dat in het kader van het beheer van de volumebeperkingen die voortvloeien uit de WTO-verbindenissen van de Gemeenschap, de afgifte van uitvoercertificaten met restitutie dient te worden beperkt;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer van de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde producten in ongewijzigde staat worden, met uitzondering van de in lid 1, onder c), van dat artikel genoemde producten, op de in de bijlage aangegeven bedragen vastgesteld.

Artikel 2

Behalve voor de in de bijlage vermelde hoeveelheid van 2 595 t wordt de afgifte van uitvoercertificaten met vaststelling vooraf van de restitutie geschorst.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 15 maart 1999.

⁽¹⁾ PB L 329 van 30. 12. 1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 265 van 30. 9. 1998, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 154 van 15. 6. 1976, blz. 11.

⁽⁴⁾ PB L 117 van 24. 5. 1995, blz. 2.

⁽⁵⁾ PB L 56 van 26. 2. 1998, blz. 12.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 maart 1999.

Voor de Commissie
 Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 12 maart 1999 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor rijst en breukrijst en schorsing van de afgifte van de uitvoercertificaten

<i>(in EUR/t)</i>			<i>(in EUR/t)</i>		
Productcode	Bestemming ⁽¹⁾	Bedrag van de restituties	Productcode	Bestemming ⁽¹⁾	Bedrag van de restituties
1006 20 11 9000	01	83,00	1006 30 65 9900	01	104,00
1006 20 13 9000	01	83,00		04	—
1006 20 15 9000	01	83,00	1006 30 67 9100	05	110,00
1006 20 17 9000	—	—	1006 30 67 9900	—	—
1006 20 92 9000	01	83,00	1006 30 92 9100	01	104,00
1006 20 94 9000	01	83,00		02	—
1006 20 96 9000	01	83,00		03	—
1006 20 98 9000	—	—		04	—
1006 30 21 9000	01	83,00		05	110,00
1006 30 23 9000	01	83,00	1006 30 92 9900	01	104,00
1006 30 25 9000	01	83,00		04	—
1006 30 27 9000	—	—	1006 30 94 9100	01	104,00
1006 30 42 9000	01	83,00		02	—
1006 30 44 9000	01	83,00		03	—
1006 30 46 9000	01	83,00		04	—
1006 30 48 9000	—	—		05	110,00
1006 30 61 9100	01	104,00	1006 30 94 9900	01	104,00
	02	—		04	—
	03	—	1006 30 96 9100	01	104,00
	04	—		02	—
	05	110,00		03	—
1006 30 61 9900	01	104,00		04	—
	04	—		05	110,00
1006 30 63 9100	01	104,00	1006 30 96 9900	01	104,00
	02	—		04	—
	03	—	1006 30 98 9100	05	110,00
	04	—	1006 30 98 9900	—	—
	05	110,00	1006 40 00 9000	—	—
1006 30 63 9900	01	104,00			
	04	—			
1006 30 65 9100	01	104,00			
	02	—			
	03	—			
	04	—			
	05	110,00			

⁽¹⁾ De bestemmingen zijn de volgende:

- 01 Liechtenstein, Zwitserland en het gebied van de gemeenten Livigno en Campione d'Italia; in het kader van de procedure van artikel 7, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1162/95 vastgestelde restituties voor een hoeveelheid van 1 974 t volwitterijstequivalent;
- 02 zones I, II, III en VI;
- 03 zones IV, V, VII c), Canada en zone VIII, met uitzondering van Suriname, Guyana en Madagaskar;
- 04 de in artikel 34 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 3665/87 van de Commissie bedoelde bestemmingen;
- 05 Ceuta en Melilla; de restituties zijn, in het kader van de procedure van artikel 7, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1162/95, vastgesteld voor een totale hoeveelheid van 621 t.

NB: De zones zijn die welke worden omschreven in de bijlage bij de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 2145/92 van de Commissie.

VERORDENING (EG) Nr. 547/1999 VAN DE COMMISSIE**van 12 maart 1999****tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2802/95 tot indeling van bepaalde goederen in de gecombineerde nomenclatuur**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiek-nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2261/98 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 9,

Overwegende dat, om de uniforme toepassing te waarborgen van de gecombineerde nomenclatuur die als bijlage bij de genoemde verordening is gevoegd, bepalingen dienen te worden vastgesteld voor de indeling van de in de tabel bij de onderhavige verordening opgenomen goederen;

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 de algemene regels voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur zijn vastgesteld; dat deze regels ook van toepassing zijn op iedere andere nomenclatuur die, geheel of gedeeltelijk of met toevoeging van onderverdelingen, de gecombineerde nomenclatuur overneemt en die bij specifieke communautaire voorschriften is vastgesteld voor de toepassing van tarief- of andere maatregelen in het kader van het goederenverkeer;

Overwegende dat met Verordening (EG) nr. 2802/95 van de Commissie van 4 december 1995 tot indeling van bepaalde goederen in de gecombineerde nomenclatuur ⁽³⁾,

het onder punt 1 in de tabel bij die verordening omschreven product als een drank werd ingedeeld, zonder dat daarbij rekening werd gehouden met de kenmerkende therapeutische of profylactische eigenschappen bij de behandeling van bloedarmoede ten gevolge van ijzertekorten; dat om deze reden de indeling moet worden gewijzigd van dit product dat als een geneesmiddel moet worden aangemerkt;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van de afdeling tarief- en statistiek-nomenclatuur van het Comité douanewetboek,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De indeling van het onder punt 1 in de tabel bij Verordening (EG) nr. 2802/95 omschreven product wordt vervangen door die in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de eenentwintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 maart 1999.

Voor de Commissie

Mario MONTI

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 256 van 7. 9. 1987, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 292 van 30. 10. 1998, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 291 van 6. 12. 1995, blz. 5.

BIJLAGE

Omschrijving	Indeling GN-code	Motivering
(1)	(2)	(3)
Amberkleurige siroop, verpakt in flesjes van 125 ml, bestemd om ijzertekorten te verhelpen die kenmerkend zijn voor bepaalde vormen van bloedarmoede. Het product heeft de volgende samenstelling (per 100 g): — natriumijzeredetaat: 4,13 g⁽¹⁾ — sorbitol: 24 g — glycerine: 13 g — citroenzuur: 0,1 g — ethanol van 95 % vol: 0,09 g — aroma: 0,01 g — propylparahydroxybenzoaat: 0,01 g — methylparahydroxybenzoaat: 0,08 g — water: ... aangevuld tot het volume.	3004 90 19	De indeling is vastgesteld op basis van de algemene regels 1 en 6 voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur, alsmede de tekst van de GN-codes 3004, 3004 90 en 3004 90 19. Op grond van de samenstelling en het gebruik voor therapeutische doeleinden wordt het product aangemerkt als een geneesmiddel.

(¹) Natriumijzeredetaat is een oplosbaar ijzercomplex van gekristalliseerd natriummethyleendiaminetetra-acetaat.

VERORDENING (EG) Nr. 548/1999 VAN DE COMMISSIE

van 12 maart 1999

tot vaststelling van de maximumaankoopprijs en de hoeveelheden rundvlees die door de interventiebureaus worden aangekocht in het kader van de 219e deelinschrijving die overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1627/89 in het kader van de algemene interventiemaatregelen is gehouden

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1633/98 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 6, lid 7,

Overwegende dat, overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2456/93 van de Commissie van 1 september 1993 tot uitvoering van Verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad wat de algemene en de speciale interventiemaatregelen in de sector rundvlees betreft ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2812/98 ⁽⁴⁾, bij artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 van de Commissie van 9 juni 1989 betreffende de aankoop van rundvlees door middel van inschrijving ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 136/1999 ⁽⁶⁾, een inschrijving is opengesteld;

Overwegende dat, op grond van artikel 13, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2456/93, eventueel voor elke deelinschrijving een maximumaankoopprijs voor de kwaliteit R 3 moet worden vastgesteld op basis van de ontvangen offertes; dat krachtens artikel 13, lid 2, kan worden besloten niet toe te wijzen; dat op grond van artikel 14 van die verordening slechts de offertes in aanmerking worden genomen waarin een prijs wordt geboden die niet hoger is dan de vastgestelde maximumprijs, en ook niet hoger dan de gemiddelde nationale of regionale marktprijs verhoogd met het in lid 1 bedoelde bedrag;

Overwegende dat, na onderzoek van de voor de 219e deelinschrijving ingediende offertes en rekening houdend, overeenkomstig artikel 6, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 805/68, met hetgeen vereist is met het oog op een redelijke ondersteuning van de markt en met de seizoengebonden ontwikkeling van de aantallen geslachte dieren en prijzen, geen gevolg blijkt te moeten worden gegeven aan de deelinschrijving voor categorie A en dat de maximumaankoopprijs en de hoeveelheden die door de interventiebureaus worden aanvaard voor categorie C, moeten worden vastgesteld;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor rundvlees,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 219e deelinschrijving op grond van Verordening (EEG) nr. 1627/89:

- a) wordt voor categorie A geen gevolg gegeven;
- b) wordt voor categorie C:
 - de maximumaankoopprijs vastgesteld op 236 EUR/100 kg voor hele of halve geslachte dieren van kwaliteit R 3,
 - de aanvaarde maximumhoeveelheid hele dieren en halve dieren vastgesteld op 594 t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 15 maart 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 maart 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 148 van 28. 6. 1968, blz. 24.

⁽²⁾ PB L 210 van 28. 7. 1998, blz. 17.

⁽³⁾ PB L 225 van 4. 9. 1993, blz. 4.

⁽⁴⁾ PB L 349 van 24. 12. 1998, blz. 47.

⁽⁵⁾ PB L 159 van 10. 6. 1989, blz. 36.

⁽⁶⁾ PB L 17 van 22. 1. 1999, blz. 26.

VERORDENING (EG) Nr. 549/1999 VAN DE COMMISSIE
van 12 maart 1999
tot schorsing van de boteraankopen in sommige lidstaten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van
27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾,
laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1587/96 ⁽²⁾,
en met name op artikel 7 bis, lid 1, eerste alinea, en lid 3,

Overwegende dat in Verordening (EEG) nr. 777/87 van de
Raad ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding
van Oostenrijk, Finland en Zweden, is bepaald in welke
omstandigheden de interventieaankoop van boter en
mageremelkpoeder kan worden geschorst en nadien
hervat, en welke alternatieve maatregelen in geval van
schorsing kunnen worden genomen;

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 1547/87 van
de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening
(EG) nr. 1802/95 ⁽⁵⁾, de criteria zijn vastgesteld op basis
waarvan de aankopen van boter bij inschrijving in een
lidstaat of, wat het Verenigd Koninkrijk en de Bondsrepub-
liek Duitsland betreft, in een gebied worden geschorst
en hervat;

Overwegende dat deze aankopen in sommige lidstaten bij
Verordening (EG) nr. 328/1999 van de Commissie ⁽⁶⁾ zijn
geschorst; dat blijkens de meegedeelde marktprijzen de in

artikel 1, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1547/87 vastge-
stelde voorwaarde in Duitsland, Italië, Ierland en Spanje
niet meer is vervuld; dat derhalve de lijst van lidstaten
waarin de schorsing van toepassing is, moet worden
aangepast;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 1, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 777/87
bedoelde aankopen van boter bij inschrijving worden in
België, Denemarken, Griekenland, Frankrijk, Luxemburg,
Nederland, Oostenrijk, Portugal, Finland, Zweden, Groot-
Brittannië en Noord-Ierland geschorst.

Artikel 2

Verordening (EG) nr. 328/1999 wordt ingetrokken.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 13 maart 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 maart 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 148 van 28. 6. 1968, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 206 van 16. 8. 1996, blz. 21.

⁽³⁾ PB L 78 van 20. 3. 1987, blz. 10.

⁽⁴⁾ PB L 144 van 4. 6. 1987, blz. 12.

⁽⁵⁾ PB L 174 van 26. 7. 1995, blz. 27.

⁽⁶⁾ PB L 40 van 13. 2. 1999, blz. 21.

VERORDENING (EG) Nr. 550/1999 VAN DE COMMISSIE**van 12 maart 1999****tot vaststelling van de maximumaankoopprijs van boter voor de 235e inschrijving
in het kader van de in Verordening (EEG) nr. 1589/87 bedoelde permanente
inschrijving**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van
27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾,
laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1587/96 ⁽²⁾,
en met name op artikel 7 bis, lid 1, eerste alinea, en lid 3,

Overwegende dat in artikel 5 van Verordening (EEG) nr.
1589/87 van de Commissie van 5 juni 1987 inzake de
aankoop, via inschrijving, van boter door de interventie-
bureaus ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr.
124/1999 ⁽⁴⁾, is bepaald dat, rekening houdende met de
voor elke inschrijving ontvangen offertes, op basis van de
geldende interventieprijs een maximumaankoopprijs

wordt vastgesteld of kan worden besloten geen gevolg te
geven aan de inschrijving;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 235e inschrijving die wordt gehouden in het
kader van Verordening (EEG) nr. 1589/87 en waarvan de
termijn voor de indiening van de offertes op 9 maart 1999
is verstreken, wordt de maximumaankoopprijs vastgesteld
op 295,38 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 13 maart 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 maart 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 148 van 28. 6. 1968, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 206 van 16. 8. 1996, blz. 21.

⁽³⁾ PB L 146 van 6. 6. 1987, blz. 27.

⁽⁴⁾ PB L 16 van 21. 1. 1999, blz. 19.

VERORDENING (EG) Nr. 551/1999 VAN DE COMMISSIE

van 12 maart 1999

tot vaststelling van het maximumbedrag van de steun voor boterconcentraat voor de 199e bijzondere inschrijving die wordt gehouden in het kader van de permanente verkoop bij inschrijving als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 429/90

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1587/96 ⁽²⁾, en met name op artikel 7 bis, lid 3,

Overwegende dat de interventiebureaus overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 429/90 van de Commissie van 20 februari 1990 betreffende de toekenning, via openbare inschrijving, van steun voor boterconcentraat voor rechtstreekse consumptie in de Gemeenschap ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 124/1999 ⁽⁴⁾, een permanente verkoop bij inschrijving houden voor de toekenning van steun voor boterconcentraat; dat in artikel 6 van die verordening is bepaald dat, rekening houdend met de voor elke bijzondere inschrijving ontvangen offertes, voor boterconcentraat met een botervetgehalte van ten minste 96 % een maximumbedrag voor de steun wordt vastgesteld of wordt besloten om aan de inschrijving geen gevolg te geven; dat de bestemmingszekerheid dienovereenkomstig moet worden vastgesteld;

Overwegende dat het aanbeveling verdient met inachtneming van de ontvangen aanbiedingen het maximumbedrag van de steun op de hiernavolgende hoogte vast te stellen en dienovereenkomstig de bestemmingszekerheid te bepalen;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 199e bijzondere inschrijving die wordt gehouden in het kader van de permanente verkoop bij inschrijving als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 429/90 worden het maximumbedrag van de steun en de bestemmingszekerheid als volgt vastgesteld:

- maximumbedrag van de steun: 117 EUR/100 kg,
- bestemmingszekerheid: 129 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 13 maart 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 maart 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 148 van 28. 6. 1968, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 206 van 16. 8. 1996, blz. 21.

⁽³⁾ PB L 45 van 21. 2. 1990, blz. 8.

⁽⁴⁾ PB L 16 van 21. 1. 1999, blz. 19.

VERORDENING (EG) Nr. 552/1999 VAN DE COMMISSIE

van 12 maart 1999

tot vaststelling van de minimumverkoopprijzen voor boter en de maximumbedragen van de steun voor room, boter en boterconcentraat die gelden voor de 27e bijzondere inschrijving in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2571/97 bedoelde permanente openbare inschrijving

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van
27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾,
laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1587/96 ⁽²⁾,
en met name op artikel 6, leden 3 en 6, en artikel 12, lid
3,

Overwegende dat de interventiebureaus bij openbare
inschrijving bepaalde hoeveelheden boter die in hun bezit
zijn, verkopen en steun voor room, boter en boterconcentraat
toekennen, een en ander overeenkomstig Verordening
(EG) nr. 2571/97 van de Commissie van 15
december 1997 betreffende de verkoop van boter tegen
verlaagde prijs en de toekenning van steun voor room,
boter en boterconcentraat voor de vervaardiging van
banketbakkerswerk, consumptie-ijs en andere voedings-
middelen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr.
494/1999 ⁽⁴⁾; dat in artikel 18 van die verordening is
bepaald dat, rekening houdend met de voor elke bijzondere
inschrijving ontvangen offertes, een minimumverkoopprijs
voor boter en een maximumbedrag van de

steun voor room, boter en boterconcentraat worden vastgesteld,
die kunnen worden gedifferentieerd volgens de bestemming,
het vetgehalte van de boter en de verwerkingsmethode, of wordt
besloten aan de inschrijving geen gevolg te geven; dat de bedragen
van de verwerkingszekerheden dienovereenkomstig moeten worden
vastgesteld;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen
in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van
beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 27e bijzondere inschrijving in het kader van de
permanente openbare inschrijving als bedoeld in Verordening
(EG) nr. 2571/97, worden de maximumbedragen van de steun
alsmede de bedragen van de verwerkingszekerheden vastgesteld
zoals aangegeven in de tabel in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 13 maart 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks
toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 maart 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 148 van 28. 6. 1968, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 206 van 16. 8. 1996, blz. 21.

⁽³⁾ PB L 350 van 20. 12. 1997, blz. 3.

⁽⁴⁾ PB L 59 van 6. 3. 1999, blz. 17.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 12 maart 1999 tot vaststelling van de minimumverkooprijzen voor boter en de maximumbedragen van de steun voor room, boter en boterconcentraat die gelden voor de 27e bijzondere inschrijving in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2571/97 bedoelde permanente openbare inschrijving

(in EUR/100 kg)

Formule			A		B	
Verwerkingsmethode			Met verklikstoffen	Zonder verklikstoffen	Met verklikstoffen	Zonder verklikstoffen
Minimum- verkooprijzen	Boter ≥ 82 %	In ongewijzigde staat	—	—	—	—
		Concentraat	—	—	—	—
Verwerkingszekerheid		In ongewijzigde staat	—	—	—	—
		Concentraat	—	—	—	—
Maximum- bedrag van de steun	Boter ≥ 82 %		95	91	—	91
	Boter < 82 %		92	88	92	—
	Boterconcentraat		117	113	117	113
	Room		—	—	40	38
Verwerkings- zekerheid	Boter		105	—	105	—
	Boterconcentraat		129	—	129	—
	Room		—	—	44	—

RICHTLIJN 1999/2/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
van 22 februari 1999

betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake de behandeling van voedsel en voedselingsrediënten met ioniserende straling

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien de voorstellen van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overeenkomstig de procedure van artikel 189 B van het Verdrag, en gezien het gemeenschappelijk ontwerp dat op 9 december 1998 door het bemiddelingscomité is goedgekeurd ⁽³⁾,

- (1) Overwegende dat verschillen in de nationale wetgevingen betreffende de behandeling van voedsel en voedselingsrediënten, hierna „levensmiddelen” genoemd, met ioniserende straling en de daarvoor geldende gebruiksvoorwaarden het vrije verkeer van levensmiddelen belemmeren en tot concurrentievervalsing kunnen leiden, hetgeen rechtstreeks op de werking van de gemeenschappelijke markt van invloed kan zijn;
- (2) Overwegende dat het, met het oog op de goede werking van de interne markt nodig is maatregelen te treffen; dat de interne markt een ruimte zonder binnengrenzen omvat waarin vrij verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal is gewaarborgd; dat zulks op dit moment niet het geval is aangezien doorstraling van levensmiddelen in bepaalde lidstaten toegestaan en in andere verboden is;
- (3) Overwegende dat deze kaderrichtlijn zal worden aangevuld met Richtlijn 1999/3/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 februari 1999 inzake de vaststelling van een communautaire lijst van levensmiddelen en levensmiddeleningsrediënten die mogen worden behandeld met ioniserende straling ⁽⁴⁾, hierna de „Toepassingsrichtlijn” genoemd;
- (4) Overwegende dat voedseldoorstraling in verschillende lidstaten een gevoelig onderwerp is in de publieke opinie; dat consumenten redenen tot bezorgdheid kunnen hebben over de gevolgen van de toepassing van voedseldoorstraling;

(5) Overwegende dat het passend is dat de lidstaten tot de inwerkingtreding van de communautaire positieve lijst van levensmiddelen die met ioniserende straling mogen worden behandeld, overeenkomstig de regels van het Verdrag bestaande nationale beperkingen of verboden blijven toepassen inzake het behandelen van levensmiddelen met ioniserende straling en de handel in doorstraalde levensmiddelen die niet zijn vermeld in de voorlopige positieve lijst van de toepassingsrichtlijn;

(6) Overwegende dat regels met betrekking tot het gebruik van ioniserende straling voor behandeling van levensmiddelen in de eerste plaats eisen op het vlak van de menselijke gezondheid moeten bevatten, maar dat er ook, binnen de grenzen die de gezondheidsbescherming vereist, met economische en technische factoren rekening moet worden gehouden;

(7) Overwegende dat Richtlijn 96/29/Euratom van de Raad van 13 mei 1996 tot vaststelling van de basisnormen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de aan ioniserende straling gebonden gevaren ⁽⁵⁾ van toepassing blijft;

(8) Overwegende dat de goedgekeurde doorstralingseenheden onder officiële controle moeten staan die wordt verricht volgens een inspectiesysteem dat moet worden opgezet om aan de bepalingen van deze richtlijn te voldoen;

(9) Overwegende dat goedgekeurde eenheden hun gegevens moeten bewaren om de zekerheid te kunnen geven dat de regels van deze richtlijn zijn nageleefd;

(10) Overwegende dat Richtlijn 79/112/EEG van de Raad van 18 december 1978, inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake etikettering en presentatie van levensmiddelen bestemd voor de eindverbruiker, alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame ⁽⁶⁾ reeds regels inhoudt op het gebied van de etikettering van doorstraalde levensmiddelen die voor verkoop aan de eindverbruiker zijn bestemd;

(11) Overwegende dat passende regels moeten worden vastgesteld voor de etikettering van niet voor de eindverbruiker bestemde, met ioniserende straling behandelde levensmiddelen;

⁽¹⁾ PB C 336 van 30.12.1988, blz. 7 en PB C 303 van 2.12.1989, blz. 15.

⁽²⁾ PB C 194 van 31. 7. 1989, blz. 14.

⁽³⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 11 oktober 1989 (PB C 291 van 20.11.1989, blz. 58), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 27 oktober 1997 (PB C 389 van 22.12.1997, blz. 36) en besluit van het Europees Parlement van 18 februari 1998 (PB C 80 van 16. 3. 1998, blz. 130). Besluit van de Raad van 25 januari 1999. Besluit van het Europees Parlement van 28 januari 1999.

⁽⁴⁾ Zie bladzijde 24 van dit Publicatieblad.

⁽⁵⁾ PB L 159 van 29. 6. 1996, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 33 van 8.2.1979, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/4/EG (PB L 43 van 14.2.1997, blz. 21).

- (12) Overwegende dat, onverminderd de besluitvormingsprocedures van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap of van deze richtlijn, het bij Besluit 74/234/EEG van de Commissie ⁽¹⁾ ingestelde Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding moet worden geraadpleegd over elke kwestie in verband met deze richtlijn die mogelijk gevolgen heeft voor de volksgezondheid;
- (13) Overwegende dat levensmiddelen slechts aan de werking van ioniserende straling mogen worden blootgesteld indien dit vanuit voedselhygiënisch oogpunt noodzakelijk is, indien er een aantoonbaar technologisch of ander voordeel, dan wel een voordeel voor de gebruiker aan is verbonden, en indien de levensmiddelen gezond zijn en in een behoorlijke toestand verkeren, aangezien ioniserende straling niet mag worden gebruikt als vervanging voor methoden ten behoeve van de hygiëne of de gezondheid of goede productie- of landbouwmethoden;
- (14) Overwegende dat doorstraling niet mag worden toegepast ter vervanging van goede productiemethoden; dat voor de in de bijlage bij de toepassingsrichtlijn vermelde levensmiddelen aan deze voorwaarde is voldaan;
- (15) Overwegende dat in alle gevallen waarin de Raad de Commissie machtigt tot tenuitvoerlegging van regels met betrekking tot de doorstraling van levensmiddelen, in een procedure dient te worden voorzien die tussen de lidstaten en de Commissie een nauwe samenwerking tot stand brengt in het kader van het Permanent Comité voor levensmiddelen, en naar gelang van het geval, van dat van het Permanent Veterinair Comité of van dat van het Permanent Plantenziektenkundig Comité;
- (16) Overwegende dat indien het gebruik van straling of van een levensmiddel dat met op grond van deze richtlijn toegestane ioniserende straling is behandeld, een gevaar voor de gezondheid blijkt op te leveren, de lidstaten de mogelijkheid moeten hebben dit gebruik op te schorten of te beperken, dan wel, hangende een besluit op Gemeenschapsniveau, de geldende grenswaarden te verlagen;
- (17) Overwegende dat in Richtlijn 89/397/EEG van de Raad van 14 juni 1989 inzake de officiële controle op levensmiddelen ⁽²⁾ de keuze van de middelen en methoden wordt overgelaten aan de nationale controle-instanties; dat in Richtlijn 93/99/EEG van de Raad van 29 oktober 1993 betreffende aanvullende maatregelen inzake de officiële controle op levensmiddelen ⁽³⁾ kwaliteitsnormen voor laboratoria worden vastgesteld en het gebruik van erkende analysemethoden waar deze beschikbaar zijn, verplicht wordt gesteld; dat artikel 5 van Richtlijn 93/99/EEG van toepassing is op het toezicht op de uitvoering van onderhavige richtlijn;

- (18) Overwegende dat op 20 december 1994 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie een „modus vivendi” is overeengekomen betreffende de maatregelen ter uitvoering van de besluiten die zijn vastgesteld volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag ⁽⁴⁾,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Deze richtlijn is van toepassing op de vervaardiging, het in de handel brengen en de invoer van voedsel en voedsel ingrediënten, hierna „levensmiddelen” te noemen, die met ioniserende straling zijn behandeld.
2. Deze richtlijn is niet van toepassing op:
 - a) levensmiddelen die zijn blootgesteld aan ioniserende straling die is opgewekt door meet- of controle-instrumenten, mits de geabsorbeerde dosis niet hoger is dan 0,01 Gy voor controle-instrumenten die gebruik maken van neutronen, en 0,5 Gy in andere gevallen, bij een energieniveau van ten hoogste 10 MeV in het geval van röntgenstralen, 14 MeV in het geval van neutronen en 5 MeV in andere gevallen;
 - b) de doorstraling van levensmiddelen die worden bereid voor patiënten die onder medisch toezicht steriele voeding nodig hebben.

Artikel 2

De lidstaten treffen alle nodige maatregelen om te waarborgen dat doorstraalde levensmiddelen alleen in de handel kunnen worden gebracht wanneer zij voldoen aan het bepaalde in deze richtlijn.

Artikel 3

1. De voorwaarden waaraan moet worden voldaan voordat de behandeling van levensmiddelen met ioniserende straling mag worden toegestaan, zijn vermeld in bijlage I. Op het tijdstip van behandeling moeten dergelijke levensmiddelen van adequate hygiënische kwaliteit zijn.
2. Doorstraling mag alleen plaatsvinden door middel van de in bijlage II genoemde bronnen en overeenkomstig de aanbevolen richtlijnen voor de praktijk waarnaar in artikel 7, lid 2, wordt verwezen. De totale gemiddelde geabsorbeerde dosis moet worden berekend overeenkomstig bijlage III.

Artikel 4

1. De communautaire lijst van levensmiddelen die met ioniserende straling mogen worden behandeld, met uitsluiting van alle andere levensmiddelen, en de maximaal toegestane stralingsdoses worden omschreven in de toepassingsrichtlijn, die wordt vastgesteld overeenkomstig de procedure van artikel 100 A van het Verdrag en rekening houdende met de voorwaarden van bijlage I.

⁽¹⁾ PB L 136 van 20. 5. 1974, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 186 van 30. 6. 1989, blz. 23.

⁽³⁾ PB L 290 van 24. 11. 1993, blz. 14.

⁽⁴⁾ PB C 102 van 4. 4. 1996, blz. 1.

2. Deze lijst zal in fasen worden opgesteld.
3. De Commissie onderzoekt de vigerende nationale vergunningen, en dient overeenkomstig de procedure van artikel 100 A van het Verdrag en na raadpleging van het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding, voorstellen in met het oog op de opstelling van de lijst.

Uiterlijk op 31 december 2000 dient de Commissie overeenkomstig artikel 100 A van het Verdrag een voorstel in met het oog op de aanvulling van de in lid 1 bedoelde positieve lijst.

4. Tot de inwerkingtreding van de op basis van het in de tweede alinea van lid 3 genoemde voorstel aan te nemen richtlijn mogen de lidstaten bestaande vergunningen voor de behandeling van levensmiddelen met ioniserende straling handhaven, mits:

- a) het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding positief heeft geadviseerd over de behandeling van het voedingsmiddel in kwestie;
- b) de totale gemiddelde geabsorbeerde straling de door het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding aanbevolen grenswaarden niet overschrijdt;
- c) de behandeling met ioniserende straling en het in de handel brengen overeenkomstig deze richtlijn geschieden.

5. Tot de inwerkingtreding van de op basis van het in de tweede alinea van lid 3 genoemde voorstel aan te nemen richtlijn mogen de lidstaten tevens vergunningen verlenen voor het behandelen van levensmiddelen waarvoor een andere lidstaat vergunningen heeft gehandhaafd overeenkomstig lid 4, mits aan dezelfde voorwaarden wordt voldaan.

6. De lidstaten stellen de Commissie en de andere lidstaten onverwijld in kennis van uit hoofde van lid 4 gehandhaafde of uit hoofde van lid 5 verleende vergunningen en de daaraan verbonden voorwaarden. Deze kennisgevingen worden door de Commissie bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

7. Tot de inwerkingtreding van de op basis van het in de tweede alinea van lid 3 genoemde voorstel aan te nemen richtlijn mogen de lidstaten, met inachtneming van de regels van het Verdrag, bestaande nationale beperkingen of verboden blijven toepassen inzake het behandelen van levensmiddelen en ingrediënten met ioniserende straling en de handel in doorstraalde levensmiddelen die niet zijn vermeld in de voorlopige positieve lijst van de Toepassingsrichtlijn.

Artikel 5

1. De maximumdosis voor levensmiddelen mag over meer dan één doorstraling worden verdeeld; de overeenkomstig artikel 4 vastgestelde maximumdosis mag evenwel niet worden overschreden. De doorstraling mag

niet worden gecombineerd met een chemisch procédé dat hetzelfde oogmerk heeft als de doorstraling.

2. Tot afwijking van lid 1 kan worden besloten volgens de procedure van artikel 12.

Artikel 6

Met betrekking tot de etikettering van doorstraalde levensmiddelen gelden de volgende voorschriften:

1. In het geval van producten die bestemd zijn voor eindgebruikers en instellingen:

- a) wanneer producten verpakt worden verkocht, moet de vermelding „doorstraald” of „door straling behandeld” of „met ioniserende straling behandeld”, zoals voorgeschreven in artikel 5, lid 3, van Richtlijn 79/112/EEG op het etiket zijn vermeld.

Wanneer producten niet-verpakt worden verkocht, moet de vermelding samen met de benaming van het product worden aangebracht op een affiche of een bord boven of naast de houder waarin het product zich bevindt;

- b) wanneer een doorstraald product als ingrediënt wordt gebruikt, moet aan de benaming ervan in de lijst van ingrediënten de vermelding van de doorstraling worden toegevoegd.

Wanneer producten niet-verpakt worden verkocht, moet de vermelding samen met de benaming van het product worden aangebracht op een affiche of een bord boven of naast de houder waarin het product zich bevindt;

- c) in afwijking van artikel 6, lid 7, van Richtlijn 79/112/EEG is deze vermelding ook verplicht wanneer doorstraalde ingrediënten gebruikt worden in samengestelde levensmiddelen, ook al maken deze ingrediënten minder dan 25 % van het eindproduct uit.

2. In het geval van producten die niet bestemd zijn voor eindgebruikers en instellingen:

- a) moet in de in het vorige lid bedoelde vermelding worden aangegeven dat het product is doorstraald, zowel in het geval van doorstraalde levensmiddelen als wanneer een niet-doorstraald levensmiddel doorstraalde ingrediënten bevat;

- b) moet of naam en adres of het referentienummer van de eenheid waar de doorstraling is uitgevoerd, zoals bepaald in artikel 7, worden vermeld.

3. In alle gevallen dient de doorstraling te worden vermeld in de documenten die de doorstraalde levensmiddelen vergezellen of daarop betrekking hebben.

Artikel 7

1. De lidstaten doen de Commissie mededeling van de instantie(s) die bevoegd is (zijn) voor:

- de voorafgaande goedkeuring van de doorstralingsinstallatie;
- de toekenning van een officieel referentienummer aan erkende doorstralingsinstallaties;
- de officiële controle en inspectie;
- de intrekking of wijziging van een erkenning.

2. Erkenning wordt slechts verleend, indien de installatie:

- voldoet aan de door de Gemengde FAO/WHO-Commissie voor de Codex Alimentarius aanbevolen internationale richtlijnen voor de praktijk voor de exploitatie van doorstralingsinstallaties in gebruik voor de behandeling van levensmiddelen (ref. FAO/WHO CAC/Vol. XV, ed. 1) en aan alle eventuele aanvullende eisen die volgens de procedure van artikel 12 van deze richtlijn worden vastgesteld;
- een persoon aanwijst die instaat voor de naleving van alle eisen die voor de toepassing van het procédé noodzakelijk zijn.

3. Iedere lidstaat doet aan de Commissie mededeling van:

- naam, adres en referentienummer van de door hem erkende doorstralingsinstallaties, van de tekst van het erkenningsbesluit, alsmede van eventuele besluiten tot opschorting of intrekking daarvan.

Bovendien doen de lidstaten aan de Commissie elk jaar mededeling van:

- de resultaten van de controles die zijn uitgevoerd in de doorstralingsinstallaties, met name voor wat betreft de categorieën en hoeveelheden behandelde producten en de daarbij toegepaste doses;
- de resultaten van de controles die zijn verricht in het stadium van het in de handel brengen van het product. De lidstaten zorgen ervoor dat de methoden die worden gebruikt ter opsporing van behandeling met ioniserende straling in overeenstemming zijn met de punten 1 en 2 van de bijlage bij Richtlijn 85/591/EEG van de Raad⁽¹⁾ en al of zo spoedig mogelijk en uiterlijk 1 januari 2003 gestandaardiseerd of erkend zijn. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de gebruikte methoden en de Commissie beoordeelt het gebruik en de ontwikkeling van deze methoden aan de hand van een advies van het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding.

4. Op basis van de overeenkomstig lid 3 verstrekte gegevens maakt de Commissie in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* het volgende bekend:

- gedetailleerde informatie over de installaties, alsmede over elke verandering in de status ervan;
- een verslag op basis van de ieder jaar door de nationale controle-instanties verstrekte inlichtingen.

Artikel 8

1. De overeenkomstig artikel 7 erkende doorstralingsinstallatie moet voor elke gebruikte ioniserende stralings-

bron voor iedere partij behandelde levensmiddelen een register met de volgende gegevens bijhouden:

- a) aard en hoeveelheid van de doorstraalde levensmiddelen;
- b) nummer van de partij;
- c) degene die opdracht heeft gegeven tot de behandeling;
- d) degene voor wie de doorstraalde levensmiddelen zijn bestemd;
- e) doorstralingsdatum;
- f) het verpakkingsmateriaal dat tijdens de doorstraling is gebruikt;
- g) de gegevens betreffende de controle op het doorstralingsprocédé volgens bijlage III, de verrichte stralingsmetingen en de gevonden uitkomsten met nadere gegevens over de boven- en ondergrens van de geabsorbeerde dosis en het soort ioniserende straling;
- h) vermelding van de voorbereidende valideringsmetingen.

2. De in lid 1 genoemde registers moeten gedurende vijf jaar worden bewaard.

3. Nadere bepalingen inzake de uitvoering van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 12.

Artikel 9

1. Een met ioniserende straling behandeld levensmiddel mag slechts uit een derde land worden ingevoerd indien het

- voldoet aan de voorwaarden die voor deze levensmiddelen gelden;
- vergezeld gaat van documenten waarin naam en adres van de installatie die de ioniserende behandeling heeft verricht, alsmede de in artikel 8 genoemde gegevens zijn vermeld;
- afkomstig is van een door de Gemeenschap erkende doorstralingsinstallatie die op de in lid 2 bedoelde lijst voorkomt.

2. a) De Commissie stelt volgens de procedure van artikel 12 een lijst op van de erkende installaties waarvoor door officieel toezicht is gewaarborgd dat de eisen van artikel 7 worden nagekomen.

Voor de opstelling van bovengenoemde lijst kan de Commissie overeenkomstig artikel 5 van Richtlijn 93/99/EEG aan deskundigen opdracht geven onder haar verantwoordelijkheid beoordelingen en inspecties van de doorstralingsinstallaties in derde landen uit te voeren.

De Commissie maakt deze lijst en de eventuele wijzigingen daarvan in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekend.

b) De Commissie kan technische regelingen met de bevoegde instanties van derde landen overeenkomen betreffende de wijze waarop de onder a) bedoelde beoordelingen en inspecties worden verricht.

⁽¹⁾ PB L 372 van 31. 12. 1985, blz. 50.

Artikel 10

Het voor de verpakking van door te stralen levensmiddelen te gebruiken materiaal moet voor dit doel geschikt zijn.

Artikel 11

De wijzigingen die eventueel in de bijlagen worden aangebracht om rekening te houden met de wetenschappelijke en technische ontwikkeling worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 100 A van het Verdrag.

Artikel 12

1. Bij de tenuitvoerlegging van de in dit artikel omschreven procedure wordt de Commissie bijgestaan door het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding, hierna „het Comité” genoemd.

De voorzitter legt, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een lidstaat, de aangelegenheid voor aan het Comité.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de lidstaten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad, na verloop van drie maanden na de indiening van het voorstel bij de Raad, geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 13

Het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding wordt geraadpleegd over elke kwestie die binnen het toepassingsgebied van deze richtlijn valt en waarvan mag worden verwacht dat zij van invloed is op de volksgezondheid.

Artikel 14

1. Indien een lidstaat ingevolge nieuwe informatie of ingevolge een nieuwe beoordeling van sedert de aanneming van deze richtlijn beschikbare informatie, over

nauwkeurige gegevens beschikt waaruit blijkt dat de doorstraling van bepaalde levensmiddelen, hoewel in overeenstemming met de bepalingen van deze richtlijn, een gevaar voor de menselijke gezondheid oplevert, mag deze lidstaat de toepassing van de betrokken bepalingen op zijn grondgebied tijdelijk opschorten of beperken. Hij stelt de overige lidstaten en de Commissie hiervan onverwijld in kennis en licht zijn besluit toe.

2. De Commissie onderzoekt zo spoedig mogelijk in het Permanent Comité voor levensmiddelen de in lid 1 bedoelde redenen; zij neemt passende maatregelen volgens de procedure van artikel 12. De lidstaat die het in lid 1 bedoelde besluit heeft aangenomen, kan dit besluit handhaven tot op het tijdstip van inwerkingtreding van deze maatregelen.

3. Wijzigingen in deze richtlijn of in de uitvoeringsrichtlijn volgens de procedure van artikel 12 mogen alleen worden aangebracht voorzover zij nodig zijn om de bescherming van de volksgezondheid te waarborgen en moeten in ieder geval beperkt blijven tot bepalingen die een verbod of beperking ten opzichte van de vorige wettelijke regeling inhouden.

Artikel 15

De lidstaten doen hun wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om aan deze richtlijn te voldoen, zodanig dat:

- het in de handel brengen en het gebruik van doorstraalde levensmiddelen zijn toegestaan met ingang van 20 september 2000;
- het in de handel brengen en het gebruik van doorstraalde levensmiddelen die niet aan deze richtlijn voldoen, met ingang van 20 maart 2001 worden verboden.

Zij stellen de Commissie daarvan in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 16

Deze richtlijn treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 17

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 22 februari 1999.

*Voor het Europees
Parlement*

De Voorzitter

J. M. GIL-ROBLES

Voor de Raad

De Voorzitter

K.-H. FUNKE

*BIJLAGE I***VOORWAARDEN VOOR HET VERLENEN VAN TOESTEMMING VOOR DOORSTRALING
VAN VOEDSEL**

1. Doorstraling van voedsel mag alleen worden toegestaan indien het procédé:
 - technologisch gezien in een aanvaardbare behoefte voorziet;
 - geen gevaar oplevert voor de gezondheid en wordt uitgevoerd volgens de voorgestelde voorwaarden;
 - nuttig is voor de consument;
 - niet wordt toegepast ter vervanging van hygiënische en gezondheidspraktijken of van behoorlijke productie- en landbouwprocessen.
2. Doorstraling van voedsel mag alleen voor de volgende doeleinden worden toegepast:
 - vermindering van het risico van door voedsel veroorzaakte ziektes door vernietiging van ziektekiemen;
 - vermindering van voedselbederf door het vertragen of stoppen van rottingsprocessen en het vernietigen van bederf veroorzakende organismen;
 - beperking van het verloren gaan van voedsel als gevolg van voortijdig rijpen, kiemen of uitlopen;
 - levensmiddelen ontdoen van organismen die schadelijk zijn voor de gewassen en de daarvan afgeleide producten.

*BIJLAGE II***BRONNEN VAN IONISERENDE STRALING**

Levensmiddelen mogen alleen worden behandeld met de volgende soorten ioniserende straling:

- a) gammastralen afkomstig van de radionucliden ^{60}Co of ^{137}Cs ;
- b) röntgenstralen opgewekt door machinale bronnen, met een nominale energie (maximumquantumenergie) van ten hoogste 5 MeV;
- c) elektronen opgewekt door machinale bronnen, met een nominale energie (maximumquantumenergie) van ten hoogste 10 MeV.

BIJLAGE III

1. DOSIMETRIE

De totale gemiddelde geabsorbeerde dosis

Bij bepaling van de gezondheid van voedsel dat is behandeld met een totale gemiddelde dosis van 10 kGy of minder, gaat men ervan uit dat alle radiochemische effecten binnen dat dosisgebied evenredig zijn aan de dosis.

De totale gemiddelde dosis, $\bar{D}$, is gelijk aan onderstaande integraal over het totale volume van de behandelde levensmiddelen:

$$\bar{D} = \frac{1}{M} \int p(x,y,z) d(x,y,z) dV$$

waarin M = de totale massa van het behandelde monster
 p = de plaatstelijke dichtheid op punt (x,y,z)
 d = de plaatstelijke geabsorbeerde dosis op punt (x,y,z)
 dV = dx, dy, dz , het infinitesimaal volume-element dat in de werkelijkheid wordt weergegeven door de volumefracties

De totale gemiddelde geabsorbeerde dosis kan voor homogene producten of voor bulkgoederen met een homogene dichtheid rechtstreeks worden bepaald door een voldoende aantal stralingsmeters planmatig en willekeurig te verdelen over het totale volume van de goederen. Aan de hand van de op deze wijze vastgestelde dosisverdeling kan een gemiddelde worden berekend, dat de totale gemiddelde geabsorbeerde dosis is.

Indien de vorm van de curve van de dosisverdeling over het product goed bepaald is, zijn de plaatsen van minimum- en maximumdosis bekend. Op basis van metingen van de dosisverdelingen op deze twee punten in een serie van monsters van het product, kan een schatting worden gemaakt van de totale gemiddelde dosis.

In bepaalde gevallen kan een goede schatting worden gemaakt van de totale gemiddelde dosis door het gemiddelde te nemen van respectievelijk de gemiddelde minimumdosis ($\bar{D}_{\min}$) en de gemiddelde maximumdosis ($\bar{D}_{\max}$).

$$\text{De totale gemiddelde dosis is dan} \approx \frac{\bar{D}_{\max} + \bar{D}_{\min}}{2}$$

De verhouding $\frac{\bar{D}_{\max}}{\bar{D}_{\min}}$ mag niet meer dan 3 bedragen.

2. METHODEN

- 2.1. Voordat met de routinedoorstraling van een bepaalde categorie levensmiddelen in een doorstralingsinstallatie wordt begonnen, worden eerst de plaatsen van de minimum- en maximumdosis bepaald door over het gehele volume van het product stralingsmetingen te verrichten. Deze valideringsmetingen moeten een voldoende aantal malen (bijvoorbeeld 3-5) worden verricht, om rekening te houden met variërende dichtheid of geometrie van een product.
- 2.2. De metingen moeten worden herhaald, wanneer het product, de geometrie dan wel de doorstralingsomstandigheden zijn veranderd.
- 2.3. Gedurende het doorstralingsproces worden routinestralingsmetingen verricht om overschrijding van de dosislimieten te voorkomen. De metingen gebeuren met stralingsmeters die op de plaatsen van de maximum- of minimumdosis dan wel op een referentiepunt zijn geplaatst. De dosis op het referentiepunt moet kwantitatief gerelateerd zijn aan de maximum- en minimumdosis. Het referentiepunt moet zich bevinden op een gemakkelijk bereikbare plaats in of op het product waar de doses weinig variëren.
- 2.4. Tijdens de productie moeten aan iedere partij en met passende tussenpozen routinestralingsmetingen worden verricht.
- 2.5. Bij doorstraling voor vloeibare, niet-verpakte goederen is de bepaling van de plaatsen van de minimum- en maximumdosis niet mogelijk. Hier verdient het de voorkeur aan de hand van steekproefsgewijze metingen de waarden van deze uiterste doses te bepalen.
- 2.6. Bij de stralingsmetingen moet gebruik worden gemaakt van erkende dosimetrische systemen en de metingen moeten gerelateerd worden aan basisnormen.
- 2.7. Gedurende de doorstraling moeten de relevante parameters van de installatie gecontroleerd en voortdurend geregistreerd worden. Bij gebruik van radionucliden zijn deze parameters onder meer de transportsnelheid van het product of de tijd die in de stralingszone wordt doorgebracht en een indicatie die de correctie positie van de stralingsbron bevestigt. Bij deeltjesversnellers zijn die parameters onder meer de transportsnelheid van het product, het energieniveau, de elektronenstroom en de scannerbreedte van de installatie.

VERKLARING VAN DE COMMISSIE

Ad overweging 17

De Commissie onderstreept dat zij, zodra het nieuwe besluit inzake de hervorming van de comitologie aangenomen is, aan de wetgever zal voorstellen om de op de comités betrekking hebbende bepalingen van alle voorgaande rechtsbesluiten aan te passen aan het nieuwe comitologiebesluit. De Commissie verbindt zich ertoe elk eventueel van dit nieuwe besluit afgeleid interinstitutioneel akkoord in zijn geheel toe te passen.

VERKLARING VAN DE RAAD EN DE COMMISSIE

Ad artikel 7, lid 3, derde streepje

Teneinde ervoor te zorgen dat voor alle producten dergelijke methoden bestaan, bevorderen de Commissie en de lidstaten de verdere vaststelling van gestandaardiseerde of getoetste controlemethoden waarmee kan worden nagegaan of voedsel met ioniserende straling is behandeld. De Commissie bevestigt dat het in artikel 7, lid 4, bedoelde jaarverslag informatie over de ontwikkelingen op dat gebied zal bevatten. In haar jaarverslag voor het jaar 2001 zal zij een balans van de toepassing van die bepalingen opmaken teneinde te bepalen of het gebruik van getoetste of gestandaardiseerde methoden op problemen stuit. De Commissie zal in voorkomend geval overeenkomstig de in de Verdragen of in de onderhavige richtlijn voorgeschreven besluitvormingsprocedures maatregelen treffen om die problemen alsook mogelijke andere problemen op te lossen. Deze informatie zal ook ter beschikking worden gesteld aan het Europees Parlement.

RICHTLIJN 1999/3/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD**van 22 februari 1999****inzake de vaststelling van een communautaire lijst van voedsel en voedsel-ingrediënten die mogen worden behandeld met ioniserende straling**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾;

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾;

Overeenkomstig de procedure van artikel 189 B van het Verdrag en gezien het gemeenschappelijk ontwerp dat op 9 december 1998 door het bemiddelingscomité is goedgekeurd ⁽³⁾;

Overwegende dat artikel 4, leden 1 en 2, van Richtlijn 1999/2/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 februari 1999 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake de behandeling van voedsel en voedselingrediënten met ioniserende straling ⁽⁴⁾ hierna „kaderrichtlijn” genoemd, voorziet in de aanneming van een lijst van levensmiddelen die mogen worden behandeld met ioniserende straling, met uitsluiting van alle andere levensmiddelen; dat deze lijst in fasen zal worden opgesteld;

Overwegende dat gedroogde aromatische kruiden, specerijen en plantaardige kruiden vaak besmet zijn met en/of aangetast door voor de volksgezondheid schadelijke organismen en hun metaboliëten;

Overwegende dat een dergelijke besmetting en/of aantasting niet langer kan worden behandeld met fumiganten zoals ethyleenoxide, wegens het potentieel giftige karakter van de residuen daarvan;

Overwegende dat het gebruik van ioniserende straling een doeltreffende methode is ter vervanging van de behandeling met bovengenoemde stoffen;

Overwegende dat een dergelijke behandeling is goedgekeurd door het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding;

Overwegende dat een dergelijke behandeling derhalve in het belang van de volksgezondheid is,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Zonder vooruit te lopen op de overeenkomstig artikel 4, lid 3, tweede alinea, van de kaderrichtlijn vast te stellen communautaire positieve lijst, wordt bij deze richtlijn een communautaire voorlopige positieve lijst opgesteld van levensmiddelen die met ioniserende straling mogen worden behandeld, en van de maximumdoses die voor het beoogde doel zijn toegestaan.

2. De behandeling van de producten in kwestie met ioniserende straling mag uitsluitend worden uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van de kaderrichtlijn. Met name worden er controlemethoden gebruikt overeenkomstig artikel 7, lid 3, van de kaderrichtlijn.

3. De levensmiddelen die met ioniserende straling mogen worden behandeld en de maximale totale gemiddelde dosis die mag worden toegepast, staan in de bijlage.

Artikel 2

De lidstaten kunnen het in de handel brengen van overeenkomstig de algemene bepalingen van de kaderrichtlijn en de bepalingen van de onderhavige richtlijn doorstraalde levensmiddelen niet verbieden, beperken of hinderen met het argument dat de levensmiddelen zijn doorstraald.

Artikel 3

Wijzigingen van deze richtlijn worden vastgesteld volgens de procedures van artikel 100 A van het Verdrag.

Artikel 4

De lidstaten doen wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om met ingang van 20 september 2000 aan deze richtlijn te voldoen en ervoor te zorgen dat de handel in en het gebruik van doorstraalde levensmiddelen die aan deze richtlijn voldoen, zijn toegestaan.

Zij stellen de Commissie daarvan in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

⁽¹⁾ PB C 336 van 30. 12. 1988, blz. 7 en PB C 303 van 2. 12. 1989, blz. 15.

⁽²⁾ PB C 194 van 31. 7. 1989, blz. 14.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 11 oktober 1989 (PB C 291 van 20. 11. 1989, blz. 58), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 27 oktober 1997 (PB C 389 van 22. 12. 1997, blz. 47) en besluit van het Europees Parlement van 18 februari 1998 (PB C 80 van 16. 3. 1998, blz. 133). Besluit van de Raad van 25 januari 1999. Besluit van het Europees Parlement van 28 januari 1999.

⁽⁴⁾ Zie bladzijde 16 van dit Publicatieblad.

Artikel 5

Deze richtlijn treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 6

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 22 februari 1999.

Voor het Europees Parlement

De Voorzitter

J. M. GIL-ROBLES

Voor de Raad

De Voorzitter

K.-H. FUNKE

BIJLAGE

**LEVENS MIDDELEN WAARVAN BEHANDELING MET IONISERENDE STRALING IS
TOEGESTAAN EN MAXIMALE STRALINGSDOSES**

Categorie	Maximale totale gemiddelde geabsorbeerde stralingsdosis (kGy)
Gedroogde aromatische kruiden, specerijen en plant-aardige kruiden	10

RICHTLIJN 1999/4/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD**van 22 februari 1999****inzake extracten van koffie en extracten van cichorei**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag ⁽³⁾, en gezien het gemeenschappelijk ontwerp dat op 8 december 1998 door het bemiddelingscomité is goedgekeurd,

Overwegende dat bepaalde verticale richtlijnen op het gebied van levensmiddelen dienen te worden vereenvoudigd teneinde uitsluitend rekening te houden met de essentiële eisen waaraan de onder deze richtlijnen vallende producten moeten voldoen met het oog op een vrij verkeer van deze producten op de interne markt overeenkomstig de conclusies van de Europese Raad van Edinburgh op 11 en 12 december 1992, bevestigd door die van de Europese Raad van Brussel op 10 en 11 december 1993;

Overwegende dat ter motivering van Richtlijn 77/436/EEG van de Raad van 27 juni 1977 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake extracten van koffie en extracten van cichorei ⁽⁴⁾, is gesteld dat verschillen tussen de nationale wetgevingen met betrekking tot extracten van koffie en extracten van cichorei oneerlijke concurrentievoorwaarden konden scheppen waardoor de consument kan worden misleid, wat een rechtstreekse belemmering vormde voor de totstandkoming en de werking van de gemeenschappelijke markt;

Overwegende dat met Richtlijn 77/436/EEG werd beoogd een omschrijving te geven van extracten van koffie en extracten van cichorei, te bepalen welke stoffen daaraan in de loop van het fabricageproces mogen worden toegevoegd, gemeenschappelijke regels vast te stellen voor de verpakking en de etikettering daarvan en de voorwaarden te omschrijven waarop voor bepaalde van deze producten bijzondere verkoopbenamingen mogen worden gebruikt,

teneinde het vrije verkeer van deze producten binnen de Gemeenschap te verzekeren;

Overwegende dat Richtlijn 77/436/EEG moet worden aangepast aan de algemene communautaire wetgeving die op alle levensmiddelen van toepassing is, en met name de wetgeving met betrekking tot de etikettering van levensmiddelen en de analysemethoden;

Overwegende dat de Commissie zo snel mogelijk en in ieder geval vóór 1 juli 2000 met een voorstel zal komen voor de opnemings in Richtlijn 80/232/EEG ⁽⁵⁾ van een reeks van nominale hoeveelheden voor de in deze richtlijn genoemde producten;

Overwegende dat de algemene regels inzake de etikettering van levensmiddelen die zijn vastgesteld bij Richtlijn 79/112/EEG van de Raad van 18 december 1978 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake etikettering en presentatie van levensmiddelen voor de eindverbruiker alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame ⁽⁶⁾ onder bepaalde voorwaarden moeten worden toegepast;

Overwegende dat de onderhavige richtlijn op grond van artikel 3 B, derde alinea, van het Verdrag zich overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel beperkt tot wat nodig is om de nagestreefde doelstellingen te bereiken;

Overwegende dat bij toekomstige aanpassingen van deze richtlijn aan de algemene Gemeenschapsbepalingen welke van toepassing zijn op levensmiddelen, de Commissie wordt bijgestaan door het Permanent Comité voor levensmiddelen, ingesteld bij Besluit 69/414/EEG ⁽⁷⁾;

Overwegende dat de lidstaten, teneinde het ontstaan van nieuwe belemmeringen voor het vrije verkeer te voorkomen, voor de bedoelde producten geen nationale bepalingen mogen vaststellen die niet in deze richtlijn zijn voorzien,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze richtlijn is van toepassing op de in de bijlage omschreven koffie- en cichorei-extracten.

Deze richtlijn is niet van toepassing op „café torrefacto soluble”.

⁽¹⁾ PB C 231 van 9. 8. 1996, blz. 24.

⁽²⁾ PB C 56 van 24. 2. 1997, blz. 20.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 23 oktober 1997 (PB C 339 van 10. 11. 1997, blz. 129), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 30 april 1998 (PB C 204 van 30.6.1998, blz. 25) en besluit van het Europees Parlement van 16 september 1998 (PB C 313 van 12.10.1998, blz. 90). Besluit van de Raad van 25 januari 1999. Besluit van het Europees Parlement van 11 februari 1999.

⁽⁴⁾ PB L 172 van 12.7.1977, blz. 20. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van 1985.

⁽⁵⁾ PB L 51 van 25.2.1980, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 87/356/EEG (PB L 192 van 11.7.1987, blz. 48).

⁽⁶⁾ PB L 33 van 8.2.1979, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/4/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 43 van 14.2.1997, blz. 21).

⁽⁷⁾ PB L 291 van 19. 11. 1969, blz. 9.

Artikel 2

Richtlijn 79/112/EEG is van toepassing op de in de bijlage omschreven producten, met dien verstande dat aan de volgende voorwaarden moet worden voldaan:

- a) de in de bijlage genoemde verkoopbenamingen mogen uitsluitend worden gebruikt voor de daar genoemde producten en moeten in de handel worden gebruikt ter aanduiding van die producten. Deze benamingen worden, in voorkomend geval, aangevuld met de woorden:

- „pasta” of „in pastavorm” of
- „vloeibaar” of „in vloeibare vorm”.

Deze verkoopbenamingen mogen evenwel worden aangevuld met de kwalificatie „geconcentreerd”:

- voor het in punt 1, onder c), van de bijlage omschreven product, mits het gehalte aan uit koffie afkomstige droge stof meer dan 25 gewichtsprocent bedraagt;
- voor het in punt 2, onder c), van de bijlage omschreven product, mits het gehalte aan uit cichorei afkomstige droge stof meer dan 45 gewichtsprocent bedraagt;

- b) de etikettering van de in punt 1 van de bijlage bedoelde producten waarvan het gehalte aan watervrije cafeïne niet meer bedraagt dan 0,3 gewichtsprocent van de uit koffie afkomstige droge stof, moet de vermelding „cafeïnevrij” omvatten. Deze vermelding moet in hetzelfde gezichtsveld als de verkoopbenaming worden aangebracht;

- c) de etikettering van de in punt 1, onder c), en punt 2, onder c), van de bijlage omschreven producten moet eveneens de vermelding „met ...”, „verduurzaamd met ...”, „met toegevoegde ...” of „gebrand met ...” omvatten, gevolgd door de naam van de gebruikte suikersoort(en).

Deze vermeldingen moeten in hetzelfde gezichtsveld als dat van de verkoopbenaming worden aangebracht;

- d) de etikettering moet voor de in punt 1, onder b) en c), van de bijlage omschreven producten de vermelding van het minimumgehalte aan uit koffie afkomstige droge stof en voor de in punt 2, onder b) en c), van de bijlage omschreven producten de vermelding van het minimumgehalte aan uit cichorei afkomstige droge stof omvatten. Deze gehalten moeten worden uitgedrukt in gewichtsprocent van het eindproduct.

Artikel 3

De lidstaten stellen met betrekking tot de in de bijlage omschreven producten, geen nationale bepalingen vast die niet in deze richtlijn zijn voorzien.

Artikel 4

Over de aanpassing van deze richtlijn aan de algemene communautaire voorschriften met betrekking tot levensmiddelen wordt volgens de procedure van artikel 5 een besluit genomen.

Artikel 5

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Permanent Comité voor levensmiddelen, hierna „comité” genoemd, bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de lidstaten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het comité.

Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad na verloop van een termijn van drie maanden na de indiening van het voorstel bij de Raad geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 6

Richtlijn 77/436/EEG wordt met ingang van 13 september 2000 ingetrokken.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn.

Artikel 7

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk 13 september 2000 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Deze bepalingen worden zodanig toegepast dat:

- het in de handel brengen van de in de bijlage omschreven producten, voorzover zij aan de in deze richtlijn vervatte omschrijvingen en regels voldoen, met ingang van 13 september 2000 wordt toegestaan;
- het in de handel brengen van producten die niet aan de bepalingen van deze richtlijn voldoen, met ingang van 13 september 2001 wordt verboden. Producten die niet aan de bepalingen van deze richtlijn voldoen, maar die vóór 13 september 2001 overeenkomstig Richtlijn 77/436/EEG zijn geëtiketteerd, mogen evenwel in de handel worden gebracht, totdat de voorraden zijn opgebruikt.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst mede van de belangrijke bepalingen van intern recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 8

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 9

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 22 februari 1999.

*Voor het Europees
Parlement*

De Voorzitter

J. M. GIL-ROBLES

Voor de Raad

De Voorzitter

K.-H. FUNKE

*BIJLAGE***OMSCHRIJVING, BENAMING EN KENMERKEN VAN DE PRODUCTEN****1. Koffie-extract, oplosbaar koffie-extract, oploskoffie of instantkoffie**

Is het geconcentreerde product dat wordt verkregen door extractie van gebrande koffiebonen, waarbij uitsluitend water als extractiemiddel wordt gebruikt met uitsluiting van elk hydrolyseprocédé waarbij zuren of basen worden toegevoegd. Behalve de onoplosbare stoffen waarvan de aanwezigheid technisch niet te vermijden is, en de uit koffie afkomstige onoplosbare oliën, mag koffie-extract uitsluitend de oplosbare en aromatische bestanddelen van de koffie bevatten. De lidstaten zorgen ervoor dat de methoden voor de vaststelling van het vrije en het totale koolhydratengehalte in oploskoffie in overeenstemming zijn met de punten 1 en 2 van de bijlage bij Richtlijn 85/591/EEG van de Raad van 20 december 1985 betreffende de invoering van communautaire bemonsteringswijzen en analysemethoden voor de controle van voor menselijke voeding bestemde levensmiddelen⁽¹⁾ of zo spoedig mogelijk daarmee in overeenstemming worden gebracht.

Het gehalte aan uit koffie afkomstige droge stof bedraagt:

- a) voor droog koffie-extract: 95 of meer gewichtsprocent;
- b) voor koffie-extractpasta: ten minste 70 en ten hoogste 85 gewichtsprocent;
- c) voor vloeibaar koffie-extract: ten minste 15 en ten hoogste 55 gewichtsprocent.

Koffie-extract in vaste of pastavorm mag geen andere bestanddelen bevatten dan die welke afkomstig zijn van de extractie van de koffie. Vloeibaar koffie-extract mag voor menselijke voeding geschikte, al dan niet gebrande suikers bevatten in een hoeveelheid van ten hoogste 12 gewichtsprocent.

2. Cichorei-extract, oploscichorei of instantcichorei

Is het geconcentreerde product dat wordt verkregen door extractie van gebrande cichorei, waarbij uitsluitend water als extractiemiddel wordt gebruikt met uitsluiting van elk hydrolyseprocédé waarbij zuren of basen worden toegevoegd.

Onder cichorei wordt verstaan de voor de bereiding van dranken bestemde, met het oog op het drogen en branden naar behoren gereinigde wortels van *Cichorium intybus* L. die niet voor de productie van witlof worden aangewend.

Het gehalte aan uit cichorei afkomstige droge stof bedraagt:

- a) voor cichorei-extract: 95 of meer gewichtsprocent;
- b) voor cichorei-extractpasta: ten minste 70 en ten hoogste 85 gewichtsprocent;
- c) voor vloeibaar cichorei-extract: ten minste 25 en ten hoogste 55 gewichtsprocent.

In cichorei-extract in vaste of pastavorm mag het gehalte aan niet uit de cichorei afkomstige stoffen niet meer dan 1 gewichtsprocent bedragen.

Vloeibaar cichorei-extract mag voor menselijke voeding geschikte, al dan niet gebrande suiker bevatten in een hoeveelheid van ten hoogste 35 gewichtsprocent.

⁽¹⁾ PB L 372 van 31. 12. 1985, blz. 50.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

**BESLUIT Nr. 1/99 VAN HET GEMENGD COMITÉ DAT WERD OPRICHT
BIJ DE OVEREENKOMST TUSSEN DE EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR
KOLEN EN STAAL EN DE REPUBLIEK TURKIJE BETREFFENDE DE
HANDEL IN PRODUCTEN WAAROP HET VERDRAG TOT OPRICHTING
VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR KOLEN EN STAAL VAN
TOEPASSING IS**

van 23 februari 1999

betreffende de vaststelling van het reglement van orde van het Gemengd Comité
EGKS-Turkije

(1999/192/EGKS)

HET GEMENGD COMITÉ,

Gelet op de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Republiek Turkije betreffende de handel in producten waarop het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal van toepassing is, inzonderheid op artikel 14, lid 3, en artikel 19,

BESLUIT:

Artikel 1

Leden

1. De overeenkomstsluitende partijen benoemen hun vertegenwoordigers in het Gemengd Comité EGKS-Turkije, hierna het „Comité” genoemd. Leden mogen, indien zij verhinderd zijn de zitting bij te wonen, worden vertegenwoordigd.

2. De aldus aangewezen vertegenwoordigers mogen door ambtenaren worden vergezeld die hen ter zijde staan. Het comité beslist hoeveel ambtenaren aanwezig mogen zijn. Het comité kan andere personen uitnodigen zijn vergaderingen bij te wonen in de hoedanigheid van waarnemer.

3. De vergaderingen van het comité zijn niet openbaar, tenzij dit anders wordt besloten.

Artikel 2

Functies

1. De functie van voorzitter van het comité wordt beurtelings, voor een periode van een jaar, waargenomen door de vertegenwoordiger van de Gemeenschap, d.w.z. de Commissie van de Europese Gemeenschappen, en de vertegenwoordiger van de Republiek Turkije. De eerste periode vangt aan op de datum van de eerste vergadering van het comité.

2. De fungerend voorzitter is verantwoordelijk voor alle secretariaatsfuncties voor het comité.

3. Een vertegenwoordiger van de Commissie van de Europese Gemeenschappen en een vertegenwoordiger die door Turkije wordt benoemd, treden gezamenlijk op als secretarissen van het comité.

Artikel 3

Vergaderingen

1. Het comité komt eens per jaar bijeen. Bij dringende omstandigheden kunnen de overeenkomstsluitende partijen buitengewone vergaderingen beleggen. Verzoeken hiertoe dienen door de partijen te worden gericht aan de fungerend voorzitter. De voorzitter roept uiterlijk tien dagen na ontvangst van het verzoek voor een buitengewone vergadering een vergadering van het comité bijeen, tenzij dit anders wordt overeengekomen met de vragende overeenkomstsluitende partij.

2. Voor elke vergadering wordt door de voorzitter een voorlopige agenda opgesteld. De uitnodiging voor de vergadering en de voorlopige agenda worden uiterlijk zeven dagen voor de vergadering naar de in artikel 9 genoemde geadresseerden gezonden. De voorlopige agenda gaat vergezeld van alle vereiste werkdocumenten.

3. De in lid 2 vermelde termijn is niet van toepassing op dringende vergaderingen die worden belegd in overeenstemming met lid 1.

4. De agenda wordt aan het begin van elke vergadering door het comité goedgekeurd. Het comité kan besluiten een punt dat niet op de voorlopige agenda staat, als agendapunt op te nemen. Een punt waarvoor een verzoek tot een vergadering is ingediend overeenkomstig lid 1, moet op de agenda worden opgenomen.

Alle vergaderingen van het comité worden beurtelings op een door beide partijen overeengekomen datum in Brussel en Ankara gehouden, tenzij anders wordt overeengekomen door de partijen.

Artikel 4

Uitgaven

1. De Gemeenschap en de Republiek Turkije nemen de uitgaven in verband met hun deelneming aan de vergaderingen van het comité voor eigen rekening; dit geldt zowel voor de personeelsuitgaven, de reis- en verblijfskosten, als de uitgaven voor post en telecommunicatie.

2. De kosten die verbonden zijn aan het vertolken op vergaderingen, het vertalen en het kopiëren van documenten komen ten laste van de Gemeenschap, met dien verstande dat de kosten die verbonden zijn aan het vertolken of het vertalen in of uit het Turks ten laste komen van de Republiek Turkije.

3. Andere kosten die verbonden zijn aan de materiële organisatie van vergaderingen komen ten laste van de partij die als gastheer voor de vergadering optreedt.

Artikel 5

Schriftelijke procedure

In dringende gevallen kan het comité besluiten of aanbevelingen goedkeuren met behulp van de schriftelijke procedure.

Artikel 6

Notulen

1. Uiterlijk drie dagen na de vergadering stellen de secretarissen onder verantwoordelijkheid van de voorzitter ontwerp-notulen op van elke vergadering van het comité.

2. In de notulen worden in het algemeen voor ieder agendapunt de volgende gegevens vermeld:

- de aan het comité voorgelegde documenten,
- verklaringen die een overeenkomstsluitende partij heeft verzocht op te nemen,
- de besluiten en aanbevelingen, de overeengekomen verklaringen en de conclusies die het comité heeft goedgekeurd.

3. De tekst van de door het comité goedgekeurde besluiten en aanbevelingen worden gehecht aan de notulen.

4. De ontwerp-notulen worden ter goedkeuring aan het comité voorgelegd.

5. De goedgekeurde notulen worden op het tijdstip van goedkeuring door de fungerend voorzitter en de twee secretarissen van het comité ondertekend en naar de in artikel 9 genoemde geadresseerden gezonden.

Artikel 7

Besluiten

1. Besluiten van het comité worden in onderlinge overeenstemming genomen en ondertekend door de fungerend voorzitter alsmede de twee secretarissen van het comité.

2. Besluiten en aanbevelingen van het comité worden „besluit” of „aanbeveling” genoemd, gevolgd door een serienummer, de datum van goedkeuring en een verwijzing naar het onderwerp.

3. Afschriften van alle besluiten en aanbevelingen worden door de voorzitter naar de in artikel 9 genoemde geadresseerden gezonden.

4. Elke partij kan overgaan tot bekendmaking van besluiten en aanbevelingen van het comité in zijn officiële publicatieblad.

Artikel 8

Talen

Besluiten en aanbevelingen van het comité worden goedgekeurd in de officiële talen van de Gemeenschap en het Turks.

Artikel 9

Geadresseerden

1. Alle besluiten en aanbevelingen van het comité die overeenkomstig dit reglement van orde zijn genomen, worden tevens naar de Commissie van de Europese Gemeenschappen, de permanente vertegenwoordigingen van de lidstaten bij de Europese Unie en de permanente vertegenwoordiger van Turkije bij de Europese Unie gezonden.

2. Voor het comité bestemde correspondentie wordt geadresseerd aan de voorzitter.

*Artikel 10***Subcomités en werkgroepen**

Het comité kan permanente en/of tijdelijke subcomités en werkgroepen instellen om het bij te staan in de uitvoering van zijn taken overeenkomstig hiertoe door het comité opgestelde regels en procedures. De subcomités en werkgroepen brengen verslag uit aan het comité.

*Artikel 11***Contactgroep**

1. De contactgroep opgericht overeenkomstig artikel 19 van de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Republiek Turkije betreffende de handel in producten waarop het EGKS-Verdrag van toepassing is, wordt samengesteld uit vertegenwoordigers van beide partijen. Indien beide partijen hiermee instemmen, worden vertegenwoordigers van de kolen- en staalindustrie uitgenodigd tegelijkertijd met de contactgroep bijeen te komen en na hun besprekingen aan de contactgroep verslag uit te brengen.

2. Het voorzitterschap van de contactgroep wordt beurtelings uitgeoefend door een vertegenwoordiger van de Commissie van de Europese Gemeenschappen en een vertegenwoordiger van Turkije.

3. Besprekingen over zaken die voortvloeien uit de werking van de overeenkomst vinden aanvankelijk plaats binnen de contactgroep, tenzij één van de partijen vraagt of dit binnen het comité kan gebeuren.

4. De contactgroep brengt verslag uit aan het comité.

5. De contactgroep komt ten minste eenmaal per jaar bijeen, beurtelings op het grondgebied van elke partij.

*Artikel 12***Geheimhouding**

Onverminderd andere toepasselijke bepalingen vallen de werkzaamheden van het comité en de contactgroep onder de geheimhoudingsplicht, behalve wanneer het comité anders beslist.

Artikel 13

Dit besluit treedt in werking op de datum van goedkeuring.

Artikel 14

Dit besluit wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Gedaan te Brussel, 23 februari 1999.

Voor het Gemengd Comité EGKS-Turkije

De Voorzitter

Salvatore SALERNO
